

αρίου 1882 παρουσίασαν οί Τσυπριώται εις τὰς Ἀγγλικὰς ἀρχὰς 1329 τόννους ὠν ἀκριδῶν σημειωτέον δὲ ὅτι ἕκαστον ὠν εἶνε μικρότερον κεφαλῆς καρφοβελόνης.

Τὰ penn ἐξήλειψαν τὰ ὠὰ καὶ ἀρα τὰς ἀκριδας.

Ἄλλα ἕως πότε ἡ ἄλλη ἀκριδα, ὧ Κύπριοι, ἡ τρώγουσα μπιφτέκια καὶ ὄχι σιτάρι, θὰ δολιεύηται τὴν δόλια σας πατριδα; ἕως πότε Ἑγγλέζος κουφὸς θὰ πίνη τὸ Κυπριώτικο κρασί; Ἐξω βάρβαρε, δὲν σὲ θέλομεν πιά!

Δίδω ὡς ἀμοιβὴν εἰς τοὺς Κυπριώτας δέκα λεπτὰ διὰ κάθε λίβραν ὠν Ἀγγλίδος. Ἄλλος τρόπος ἐξαλείψεως τῶν Ἀγγλων δὲν ὑπάρχει, ὧ φίλοι Κυπριῶται.

Ἡ ποσότης τοῦ χρυσοῦ ἐν τῷ κόσμῳ.

Ἐπολογίζουσι τὸ ποσὸν τοῦ χρυσοῦ εἰς χρῆμα καὶ εἰς κοσμήματα ἀνερχόμενον εἰς 580. 000. 000 λίρας στερλίνας· ἐξ ὧν 126 ἑκατομ. ἀνήκουσι εἰς τὴν Ἀγγλίαν· 136 ἑκατ. εἰς τὴν Γαλλίαν· 8 ἑκατ. εἰς τὴν Γερμανίαν· 92 ἑκατ. εἰς τὰς ἠνωμένας πολιτείας. Εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη ταλαντεύεται τὸ ποσὸν μεταξὺ 800 χιλ. καὶ 30 ἑκατομ. Ὁ Χρυσὸς ὅμως εἰς χρῆμα ἢ εἰς κόσμημα δὲν εἶνε τὸ σημεῖον τοῦ πλοῦτου ἐνός ἔθνους.

Χρυσέ! χρυσέ μου Χρυσέ!

— Ὅριστε.

— Ἀντίο σας.

— Προσκυνῶ δούλός σας.

Αἰτία τῆς ὁμίχλης ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἰδίως ἐν Λονδίῳ.

Ἐπάρχει μία ἐταιρία σοφῶν ἐν Λονδίῳ καταγινομένη ἐπιτηδες περὶ τῆς ἐξακριβώσεως τῶν αἰτίων τῆς παροιμιώδους ὁμίχλης τοῦ ἀτμώδους τόπου των. Ἐπομνήματα ἐπὶ ὑπομνημάτων συνεσωρεύθησαν παρῆλθον πολλὰ ἔτη καὶ μνήματα ἐπὶ μνημάτων τῶν σοφῶν τούτων ἀνδρῶν συνεσωρεύθησαν ἕως οὗ ἐσχάτως ὁ κ. Johne Aitken εὔρε τὴν αἰτίαν καὶ διεφώτισε τὸ πλήρες ὑγρασίας τοῦτο ζήτημα· τὸ περιοδικόν. οἱ Κόσμοι ἔκαμιν μίαν ἀνάλυσιν τοῦ ὑπομνήματος τοῦ Aitken ὅστις ἐκ πολλῶν παρατηρήσεων καὶ πειραμάτων του καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι: ἡ ὁμίχλη δὲν δύναται νὰ σχηματισθῇ εἰμὴ ὅταν ὑπάρχουν εἰς τὸν ὑγρὸν ἀέρα μικρὰ μόρια στερεὰ χρησιμεύοντα ὡς πυρὴν τῆς συσσωρεύσεως τῶν ἀτμῶν· τὸ ἀποδεικνύει δὲ καὶ διὰ πειράματος ἀπλοῦ λαμβάνει δύο ὑαλίνας κενὰς σφαίρας, ἐξ ὧν ἡ μία εἶνε πεπληρωμένη ἐκ κοινοῦ ἀέρος, ἡ δὲ ἄλλη ἐκ διηθημένου ἀέρος διὰ θάμβακος ἐνέχοντος πολλὰ μόρια ἄλλοτριῶν σωμάτων· ἀκολούθως εἰσάγει δύο ρεύματα ἀτμῶν καὶ εἰς τὰς δύο σφαίρας παρατηρεῖται τότε εἰς τὴν τελευταίαν σφαίραν πυκνὴ ὁμίχλη, ἐνῶ εἰς τὴν ἐκ κοινοῦ ἀέρος πεπληρωμένην ὁ ἀήρ μένει σχεδὸν διαφανής. Τὸ θεῖωδες ὄξυ μειγρωμένην ὁ ἀήρ μένει με ἀμμωνίαν ὀλίγην εἶνε καλὸς ἀγωγὸς τῶν ἀτμῶν ὑπολογίσας δὲ ὁ κ. Aitken ὅτι μόνον εἰς τὸ Λονδίον 74 000 τόννοι τῆς συνθέσεως ταύτης ἀποδίδουσι εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν τοὺς καπνοὺς τῆς, ἐξηγεῖ εὐκόλως τὴν γένεσιν τῆς ὁμίχλης ἐν τῇ τεραστίῳ ταύτῃ πόλει.

Αἰτία τοῦ κοινοροῦ ἐν Ἀθήναις.

Ἐπάρχει μία ἐταιρία σοφῶν περὶ τὸ «Μὴ χάνεσαι» κατα-

γινομένη περὶ τῆς ἐξακριβώσεως τῶν αἰτίων τοῦ παροιμιώδους κοινοροῦ τοῦ ἀποπουλθερισθέντος τόπου των. Ἄρθρα ἐπὶ ἄρθρων συνεσωρεύθησαν παρῆλθον πολλὰ ἔτη καὶ Σινικὰ τεῖχη ἐπὶ σινικῶν τειχῶν συνεσωρεύθησαν ἐντὸς τῶν πνευμόνων τῶν σοφῶν τούτων ἀνδρῶν διὰ τῆς εἰς λασπώδεις πλίνθους μεταβολῆς τῆς ὑγραθείσεως κόνεως· ἕως οὗ ἐσχάτως ὁ John Kalivan εὔρε τὴν αἰτίαν καὶ διεφώτισε τὸ κεκοιναμένον τοῦτο ζήτημα.

Κατέληξε δὲ ὁ κ. Kalivan μετὰ τὰς πολυπληθεῖς πληθεῖς ὄξυνοίας παρατηρήσεις του εἰς τὰ ἐξῆς δύο συμπεράσματα:

1ον ἡ αἰτία τοῦ κοινοροῦ πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν ὑπαρξίν δημάρχου καὶ

2ον εἰς τὴν μὴ κατάβρεξιν τῶν ὁδῶν.

Ὁ κ. Kalivan μάλιστα δὲν περιορίζεται ὡς ὁ κ. Aitken εἰς τὴν ὑπόδειξιν τῶν αἰτίων, ἀλλὰ καὶ προτείνει τὰ μέσα τῆς ἀρσεως τοῦ κακοῦ. Ἐὰν, λέγει, δὲν δύναται νὰ ἀρθῇ ἡ πρώτη αἰτία, τότε εἶναι ἀπαραίτητον ὁ λαὸς κατὰ τὸν Ἰούλιον νὰ θέσῃ ὄρον ὑποχρεωτικόν τὸ γενικόν κατάβρεγμα...

Καὶ φρονεῖ ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα θὰ φέρῃ ἡ πράξις αὕτη τοῦ λαοῦ αἴρουν τὴν νῦν πρώτην αἰτίαν τοῦ κοινοροῦ, ἀφ' ἑαυτῶν θὰ ἄρουν ἴσως καὶ τὴν 2αν.

A....

ΑΝΘΥΛΛΙΑ

Λέει ἡ γυναῖκα γιὰ νὰ λήθ, κι' ὁ ἀνδρας γιὰ ν' ἀκοῦνε.

Καλλίτερα νὰ μὴ ἔχη τις ὅ,τι τοῦ ἀξίζει, παρὰ νὰ ἔχη ὅ,τι δὲν ἀξίζει.

Σπουδαῖος πράγματι εἶνε ἐκεῖνος ὅστις δὲν προσφέρει λέξιν, τὴν ὁποῖαν νὰ μὴ ἦνε ἔταιμος νὰ ὑπογράψῃ καὶ μετὰς δύο χειρας.

Ἡ γυνὴ ἡ καυχωμένη ὅτι δὲν ἔχει τρυφερὰ αἰσθήματα —καὶ δυστυχῶς ὑπάρχουν τοιαῦται— μοὶ φαίνεται ἕως ἀνθος, τὸ ὁποῖον θὰ ἔλεγεν ὅτι δὲν ἔχει ἄρωμα.

Ὅλαις αἱ γυναῖκες μοιάζουν.

Μόνο ἡ κείνη π' ἀγαπᾷ

Σὰν ἐκείνη δὲν εἶν' ἄλλη·

Αὕτη μυρίζει μοναχὴ τῆς

Κι' ὅπου στρέψου, ὅπου πᾶν

Δὲν ἔχει ὁμοίαν εἰς τὰ κάλλη.

Κάλλιον νὰ δίδῃς καὶ νὰ μὴ μετρᾷς, παρὰ νὰ μετρᾷς καὶ νὰ μὴ δίδῃς.

Ἡ γλῶσσα λέγει πολλάκις ὅ,τι ὁ κάλαμος δὲν δύναται νὰ γράψῃ. Ἄλλ' ἀφ' ἑτέρου καὶ ὁ κάλαμος γράφει ὅ,τι ἡ γλῶσσα δὲν λέγει. Εἰς τὸν τρόπον ὥστε ἡ ὑπεροχὴ μένει εἰς τὸν κάλαμον.

Μαρτενγκῶ.